* * *

А Смоленська нині іменинниця,
Синій ладан над травою стелеться,
Лине панахидний спів над цвинтарем.
Не печальний нині, а просвітлений.
І ведуть сюди рум'яні вдівоньки
І дівчаток і маленьких хлопчиків
Подивитись на могили батьківські,
Кладовище, наче солов'їний гай,
Геть завмерло в сонячному сяєві.
Принесли ми Смоленській заступниці,
Принесли пресвятій Богородиці
На руках у гробі сріберному
Наше сонце, згасле у болестях,—
Олександра, лебедя чистого.

Серпень 1921